

הסיפור שלי

סיפור מעורר השראה
 לשולחן השבת

ברוך השם

הרב אשר זלינגולד

אני עדיין שומר את שני השטרות ההם. העובדה שהרבי טרח לשלוח את התשלום ורצה לתת לנו את ההרגשה כאילו הוא משתתף מרחוק חיזקה מאד אותי ואת אשתי. היינו צעירים וחסרי ניסיון אבל השתדלנו כמיטב יכולתנו, והתמיכה הזו מצדו של הרבי הייתה מאד משמעותית עבורנו. לעתים קרובות קרה במסגרת עבודתנו שקיוונו שאנשים יגיבו, אך לא זכינו לשום תגובה, כך שלקבל תגובה כזו מהרבי היה שווה בשבילנו עולם ומלואו.

כשנה לאחר מכן, יצאנו במבצע לעידוד וחיזוק החברות בבית הכנסת. רציתי לגרום ליותר אנשים לגלות מעורבות ולהצטרף. במסגרת המבצע החלטתי להפיץ עלון קטן ובו הזמנה ליהודי העיר שאינם חברים בבית הכנסת להצטרף אלינו לתפילות ראש השנה ויום כיפור. העיצוב של העלון נעשה על פי מתכונת של עלון דומה שהוציא בית כנסת אחר, ואחר כך שלחתי אותו להדפסה.

לפני ששלחתי את העלון לנמענים, רציתי שהרבי יראה אותו. בסביבות אותה תקופה - כארבעים יום קודם ראש השנה - הזדמנתי למרכז חב"ד העולמי בניו יורק, וצירפתי את העלון לערימה של דואר שמזכירו של הרבי עמד להכניס אליו למשרד.

זמן קצר אחר כך קיבלתי הודעה שהרבי מבקש לראות אותי. להיקרא כך אל הרבי היה מאורע מאד לא שגרתי, ואני נלחצתי מאד - לא היה לי כל מושג מה הרבי רצה ממני. האם עשיתי משהו לא כשורה?

כשנכנסתי לחדרו, הרבי ישב ליד שולחן הכתיבה שלו כשהעלון שלי פתוח לפניו על השולחן. הוא הביט בי ואמר, "רציתי לומר לך משהו. מאז שעברתם למינסוטה קיבלתי כל פריט מחומרי הפרסום שהדפסתם והפצתם. כעת, זהו הפריט הראשון שהדפסתם שלא מצוין עליו ברוך השם".

הרבי כמוזבן צדק. אמורים לציין את האותיות ב"ה - ראשי תיבות של המילים ברוך השם - בראש כל מסמך כתוב או מודפס. אולם, אני שכחתי לציין את האותיות הללו על גבי אותו עלון.

הרבי המשיך ואמר, "אני רוצה שתדע שחשוב מאד לפתוח כל דבר שאתה כותב בתיבות ברוך השם. עליך להבין שהקדמת ההכרה הזו בקב"ה מעניקה ממד מיוחד של הצלחה בכל פעולותיך. אני מבין שההשמטה הזו לא הייתה בכוונה תחילה, אבל צריך למצוא דרך לתקן זאת".

בתגובה הצעתי להשמיד את כל העלונים ולהדפיס את הכול

«

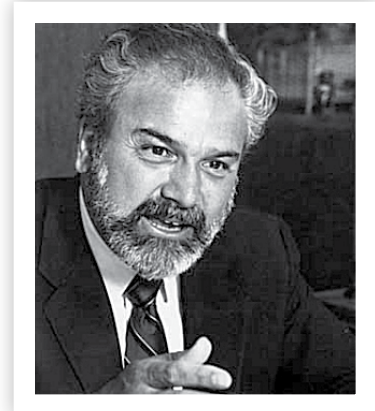
בשנת (תשכ"ו) 1966, עברנו, אני ואשתי, להתגורר בעיר ס. פול, מינסוטה, אחרי שהתייעצנו עם הרבי והוא נתן את הסכמתו שנקבל על עצמנו את תפקיד הרב והרבנית של קהילת 'עדת ישראל' בעיר. מהרגע הראשון, חשנו שהרבי תומך ומלווה אותנו בשליחותנו, והסיפורים שאשתך כאן מראים כיצד הרבי נתן את דעתו לכל פרט, לא החסיר אפילו את הפרט הקטן ביותר ודאג לנו מכל הבחינות.

אחרי שהתבססנו בעיר, נהגנו לשלוח לרבי העתק מכל הפרסומים שלנו או הקשורים אלינו. הכוונה היא לעלוני בית כנסת, ידיעונים והודעות שנשלחו לכל הקהילה, וכן כתבות הנוגעות לענייני יהדות שהופיעו בעיתון המקומי.

בשנה הראשונה רצינו לארגן אירוע שימשוך אליו את כל חברי הקהילה. החלטנו לערוך סעודת פורים ושלחנו הודעה בקשר לכך בצירוף שני כרטיסי כניסה, שעבורם ביקשנו תשלום של חמישה דולרים האחד. ההודעה והכרטיסים נשלחו לכל המשפחות הרשומות כחברים בבית הכנסת, ושלחנו עותק מההזמנה והכרטיסים לרבי.

כעבור זמן קצר קיבלתי מעטפה מהרבי ובה שני שטרות של חמישה דולרים. לשטרות שבתוך המעטפה צורף גם פתק מוקלד עליו צוין שזהו תשלום שנועד לכיסוי שני הכרטיסים לסעודת הפורים.

מחדש, אבל הרבי שלל זאת ואמר, "לא, זה יהיה בזבוז, ויש דרך פשוטה יותר. לדעתי מה שתוכל לעשות הוא לצרף למשלוח הזה כרטיס קטן ובו איחולי שנה טובה לנמענים מטעם נשיא בית הכנסת. על גבי אותו כרטיס קטן ניתן להוסיף את האותיות ב"ה". כמובן שכך אכן עשיתי, ומאז, מעולם לא חזרתי שוב על הטעות הזו!

מר ג'ורג' לטימור ראש עיריית ס. פול לשעבר

כעבור זמן מה, החלטתי שלא לשלוח לרבי כל פרסום בנפרד, אלא לחכות עד שתצטרך ערימה של חומרים ורק אז לשגר זאת אל הרבי. בשנת תשמ"ג (1983) ביקרתי במרכז חב"ד לקראת ל"ג בעומר. הבאתי אתי אז ערימה של פריטים וקיווייתי שהרבי יקרא אותם כשימצא את הזמן לכך, אם בכלל ימצא את הזמן לכך.

לפני אותה נסיעה, יצא לי ללמוד תורה עם אדם שלא ממש החשיב את עצמו לחסיד חב"ד, אך נהג בהרבה דברים על פי מנהגי חב"ד. הוא עבד כמנהל אזורי של רשת חנויות כלבו גדולה, תפקיד יוקרתי למדי. זמן קצר לפני כן הוא החל לגדל את זקנו כדרישת ההלכה לדעת כמה פוסקים, וכנהוג גם בחב"ד, אולם הממונה עליו אמר לו שעליו להתגלח וכן להסיר את הכיפה, בהתאם לדרישות הקוד ההתנהגותי המקובל באותה רשת. ההוראה הזו כמובן הטרידה אותו מאד, והוא התייעץ אתי כיצד לנהוג. אמרתי לו שבעוד כמה ימים אני מתכנן לנסוע לניו יורק ולבקר אצל הרבי, והבטחתי לו שאשאל את הרבי מה עליו לעשות.

פירטתי את סיפורו של אותו יהודי ואת התלבטותו במכתב שצירפתי לחבילה שהכנסתי אל הרבי.

התשובה הגיעה במהירות מפתיעה. הרבי ענה בזו הלשון: "בוודאי המטרה של הקוד הוא בשביל טובת העסק, וכשנשתנה המצב במדינה (בארה"ב) - משתנה גם הקוד... רואים בפועל שכמה וכמה מגדלים זקן (ואפילו לא דתיים - ראה בתמונה שבכתב העת שראש העיר בזקן), ועל דרך זה בכיסוי הראש (ויכול להחליף הכיפה בכובע רגיל, לבוש מיליוני אנשים בארה"ב). הברור הפשוט מהי טובת העסק - שיבחנו הצלחתו בעסק ויראו שלא נתמעטה ואדרבה..."

אותו ראש עיר שהרבי התייחס אליו בתשובתו, ג'ורג' לטימור שמו, אפילו לא היה יהודי; הוא היה קתולי ממוצא לבנוני. כיצד ידע הרבי שראש העיר של ס. פול מגדל זקן? מספר חודשים קודם לכן ערכנו מסיבה בבית הכנסת שלנו, וראש העיר הוזמן להשתתף.

הוא אכן הגיע, וצילמנו מספר תמונות קבוצתיות יחד אתו, ואלו התפרסמו אחר כך בעיתון היהודי המקומי, American Jewish World. כמובן שגם ראש העיר זוהה בכיתוב שמתחת לתמונה, לצד שאר המצולמים שהופיעו בה.

כך ידע הרבי על זקנו של ראש העיר. מסתבר שהוא עבר בדקדנות על העלונים וגזרי העיתונים ששלחתי לו - אפילו על הכיתוביות שתחת התמונות!

אותו מנהל יהודי אכן העלה את הטיעונים שהרבי הזכיר בתשובתו בפני המעסיק שלו, והורשה להמשיך לגדל את זקנו!

הרב אשר זלינגולד משמש כרבה של קהילת 'עדת ישראל' בס. פול, מינסוטה, מאז שנת תשכ"ו (1966). הוא רואיין בברוקלין בחודש אדר א', תשע"א (2011).

לזכות הורינו היקרים הרב יעקב ומרת בתיה שיחיו מינסקי הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תשי"א (1951) — ארבעה ימים אחרי שהרבי קיבל על עצמו את נשיאות תנועת חב"ד ואמר את מאמר החסידות, "באתי לגני", הוא ביקש מהרב יואל כהן שימלל ויכין את המאמר לדפוס. זו הייתה ההתחלה של תפקידו רב השנים של הרב כהן כ'חוזר' ראשי על שיחותיו ומאמריו של הרבי.¹ י"ד בשבט

< תשל"א (1971) — בפעם הראשונה בהיסטוריה החב"דית, ערך הרבי התוועדות מיוחדת לרגל ט"ו בשבט, ראש השנה לאילנות. באותה התוועדות הניח הרבי את היסודות ל'מבצע תורה', ודיבר בלהט על הצורך "לכבוש את העולם בלימוד התורה". ביחידות שנערכו שבועיים אחר כך עם הרב שמחה בונים אלטר, אחיו של הרבי מגור דאז, אמר לו הרבי שאותה התוועדות נערכה בעקבות הוראה שקיבל בציונו של הרבי הרי"צ באותו יום.² ט"ו בשבט

< תשמ"ז (1987) — הרבי שלח מכתב כללי ממוען "לכל ילדי ישראל" ובו פתח במבצע הקורא לכל ילד וילדה להפוך את חדרם הפרטי ל"בית חב"ד". ט"ו בשבט

1. ימי בראשית, עמ' 399
2. שיחות קודש תשל"א, חלק א, עמ' 481

JEWISH EDUCATIONAL MEDIA

sipursheli@jemedia.org | myencounterblog.com | 03-9608018
784 Eastern Parkway | Suite 403 | Brooklyn, NY 11213
© כל הזכויות שמורות 2015